

A FESTA MAJOR

Un subjecte prou conegut al qual el cap li balla tot sovint a causa d'una amnesia que pateix fa temps, viatjava l'altre dia en el mateix departament que ocupavem una colla d'amics.

L'home anava tot satisfet escoltant i prenen part de tant en tant en les nostres converses de viatges i excursions, quan, pasada la primera estació, es presentà el revisor per controlar els tikets.

Qui mes qui menys, tots ens procuràrem de preparar el nostre, fora un. El revisor, aturan-se-li al davant li preguntà.

—I vosté, on va?

—Oh—feu aquell—com que he perdut el bitllet, no ho sé.

El revisor, creient que's tractava de un bromista replicà.

—No estic per bromes, que tinc molta presa. Si no teniu billet haureu de pagar doble.

—Ja ho dieu vos. — feu l'al·ludit, — el pagar és el de menys; el que a mí en preocupa és saber on tinc que baixar, perquè he perdut completament la memòria. Jo prou miro si en veure les estacions, recordaré la que desitjo. Figureu-vos que baixo a una qualsevol, la primera que es presenti. Si en trobar-me a terra noto que no és a la que jo devia anar com ho faré? Tindré d'esperar un altre tren, però en demanar el billet, com m'arreglaré si no sé a quina estació vaig.

Ja veureu — feu un de la colla—, sabeu el que podeu fer? Nosaltres anem a Tortosa, que es la festa major; veniu-nos-en amb nosaltres i ja tenim la qüestió solucionada. No us sembla?

Tortosa, com cada any, fa una gran festa. Braus, curses, balls de societat, verbenes, festa veneciana al riu, festa del nen, envelats, il·luminacions al parc, simulacre de bombers..... Perque entre contemplar les noies guapes amb el devasall de llum que hi haurà, cortinatges de seda i la gran gentada que voldrà inquirir-s'hi, als balladors els pasará

una cosa estranya; les cames els quedarán parades tot escoltant la música, fascinats, enlloernats, per les toilettes que exhibiran una bona part de les noies, que més que noies de casa bona, semblarán amb sos vestits dametes del més ric llinatge.

Si no us interessen els balls, podreu recórrer els contorns, on podreu admirar les bel·leses de la ciutat antiga, la vega de l'Ebre, a un quilòmetre teniu Roquetes i Jesús, podeu recórrer cines, cafés i societats, on els forasters són sempre ben servits.

Atraccions, n'hi haurà per tots els gustos.

Pero no oblideu, en haver sopat i pres café, de fer una visita al parc. En que no tingueu res a fer-hi és un passeig mol interessant i bo per als nervis. La fresqueta que en aquella hora i fa és deliciosa i sana. Al lluny, veureu els llums, les fonts lluminoses. Els altres llums de Tortosa i Roquetes donantse les mans, semblen bailets entremeliats que ballen el contrapàs, i si per casualitat alsen els ulls al cel i la nit és clara, yo no se com us o pendreu, pero per poc inspirat que estigueu no dupte pas que restareu meravellat contemplant el camí del Coll del Alba; al Nort, amb el Carro que li dona voltes constantment, i la infinitat d'estrelles i constel·lacions que de aquell lloc sembla que es vegin millor.

Que voleu més?

—Ja n'hi ha prou. Queda acceptat. Conductor, billet per Tortosa.

QUICO.

